

Kanne 28.6.2019 — Iccrea Banca v. SRB

(asia T-400/19)

(2019/C 270/54)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat P. Messina, F. Isgrò ja A. Dentoni Litta)

Vastaaja: yhteinen kriisintarkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

A) ensisijaisesti

— kumoaa yhteisen kriisintarkaisuneuvoston 16.4.2019 antaman päätöksen nro SRB/ES/SRF/2019/10 ja tarvittaessa sen liitteet sekä yhteisen kriisintarkaisuneuvoston mahdolliset myöhemmät päätökset, joista ei vielä ole välttämättä tietoa, joita on käytetty Banca d'Italian 24.4.2019 laatimassa asiakirjassa nro 0543938/19 ja 7.6.2019 laatimassa asiakirjassa nro 0733800/19 vahvistettujen määräysten perusteena

— velvoittaa korvaamaan ICCREA Bancalle vahingon, joka sille on aiheutunut sellaisten etukäteen suoritettavien osuuksien maksamisesta, jotka yhteinen kriisintarkaisuneuvosto on määrännyt tehtäviensä puitteissa sen suoritettavaksi

B) toissijaisesti, mikäli ensisijaisia vaatimuksia ei hyväksytä,

toteaa direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 (1) 5 artiklan 1 kohdan a ja f alakohdan pätevämmiksi, koska ne ovat vastoin yhteisön oikeuden perusperiaatteita, erityisesti yhdenvertaisuusperiaatetta, syrjintäkiellon periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta sellaisina kuin ne on vahvistettu SEU 2 artiklassa ja niitä on tulkittu Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä

C) joka tapauksessa velvoittaa yhteisen kriisintarkaisuneuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteella riitautetaan se 16.4.2019 tehty yhteisen kriisintarkaisuneuvoston päätös nro SRB/ES/SRF/2019/10 ja sen liitteet sekä yhteisen kriisintarkaisuneuvoston mahdolliset ne myöhemmät päätökset, joista ei vielä ole välttämättä tietoa, joilla vahvistettiin direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta annetussa delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/63 tarkoitetut rahoitusosuudet kantajan osalta.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste koskee asian selvittämiseen liittyviä laiminlyöntejä, tosiseikkojen virheellistä arviointia, asetuksen 2015/63 5 artiklan a alakohdan virheellistä soveltamista sekä syrjintäkiellon ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamista.
  - Yhteinen kriisiratkaisuneuvosto on soveltanut väärin asetuksen 2015/63 5 artiklan a alakohtaa määrittäessään kantajan suoritettavaksi määrättyjen rahoitusosuuksien suuruutta, koska se ei ole ottanut huomioon kantajan konserninsisäisiä velkoja.
- 2) Toinen kanneperuste koskee asian selvittämiseen liittyviä laiminlyöntejä, tosiseikkojen virheellistä arviointia, asetuksen 2015/63 5 artiklan f alakohdan virheellistä soveltamista ja syrjintäkiellon ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamista.
  - Yhteinen kriisiratkaisuneuvosto on soveltanut väärin asetuksen 2015/63 5 artiklan f alakohtaa ja aiheuttanut näin tilanteen, jossa rahoitusosuus on muodostunut kaksinkertaiseksi.
- 3) Kolmas kanneperuste koskee unionin toimielimen menettelyn lainvastaisuutta ja sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta SEUT 268 artiklan nojalla.
  - Yhteisen kriisiratkaisuneuvoston menettely täyttää kaikki unionin oikeuskäytännössä korvausvaatimukselle vakiintuneesti asetetut edellytykset, eli sen, että se menettely, josta unionin toimielintä moititaan, on lainvastainen, sen, että vahinko on todellisuudessa aiheutunut ja se, että kyseisen menettelyn ja aiheutuneen vahingon välillä on syy-yhteys.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka on esitetty toissijaisesti ja muihin perusteisiin nähden liitännäisenä, koskee tehokkuus- ja vastuuperiaatteen, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista ja näiden perusteella sitä, ettei asetusta 2015/63 voida soveltaa.
  - Mahdollinen ristiriita mainitun asetuksen ja kantajan tilanteen välillä loukkaa edellä mainittuja periaatteita siltä osin, kuin ICCREAn kanssa tosiasiallisesti samankaltaisessa tilanteessa olevien oikeussubjektien rahoitusosuudet muodostuvat pienemmiksi, mikä vaikeuttaisi perusteettomasti kantajan asemaa ja merkitsisi sitä, että sitä kohdeltaisiin samassa tilanteessa eri tavalla.

(¹) EUVL 2015, L 11, s. 44.
